

La relativització és relativa

La copa. Malgrat que la competició del KO aconsella evitar les teories absolutistes, el Barça aterra a Blanes 2015 com el candidat de candidats

El Barça a campió a Blanes el 2011 amb el trofeu
Foto: LLUÍS SERRAT.

La copa s'ha convertit en el gran cap de setmana llarg de les estrelles de l'hoquei sobre patins, una festa que es podria considerar que recentra l'interès mediàtic d'aquest esport al seu límit, que tampoc és que sigui excessivament elevat. Tant pel mètode de concentració com per les oportunitats que ha representant en els últims anys, amb victòries inesperades com les del Moritz Vendrell en les últimes dues edicions que li afegixen èpica i que encoratgen els equips petits acostumats involuntàriament a la submissió respecte del Barça. Els blaugrana, precisament, van assaborir el seu últim títol el 2012 a Vilanova en la

final contra el Noia. El conjunt penedesenc torna a ser el gran absent després de deixar escapar també l'any passat el bitllet.

Blanes presenta un escenari grandiloqüent –la flamant ciutat esportiva, amb capacitat per a 1.800 espectadors i amb pista blava, que facilita la visió per televisió– amb la característica diferencial, igual com va passar a Oviedo, de no tenir cap equip com a amfitrió, fet que va obrir el ventall de classificats fins als vuit. L'última vegada que es va fer a Blanes, el 2011, el conjunt de la Selva també hi va participar quan militava en l'OK Lliga. De fet, Blanes, l'antiga pista –el pavelló municipal– va ser part de l'embrió del nou format de copa el 1998, quan va concentrar en un dissabte i un diumenge els quatre millors equips, amb triomf sorprenent final del Noia contra l'Igualada. L'any 1999, Alcobendas va estrenar el format que ha estat un èxit definitivament des de llavors –copiat amb encert del bàsquet–, amb victòria també inesperada del Vic, el seu primer títol de la història. La vila de la Selva també va ser la seu de la competició el 2000, amb títol per al Barça.

El capítol de favoritisme l'encapçala lògicament el Barça, líder de la lliga i sempre màxim aspirant a qualsevol títol que disputi tant per qualitat com per banqueta. El Liceo és el segon en la graella de sortida, i tot seguit el Vic i el Reus són els equips amb més possibilitats. Però les especulacions són lliures, obertes i gratuïtes, amb el Moritz Vendrell campió de les últimes dues edicions en línia ascendent i un Voltregà que no hi té res a perdre.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 26-02-2015 Pàgina 19

-L'Esportiu. Comarques Gironines 26-02-2015 Pàgina 21

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/55-hoquei-patins/826575-la-relativitzacio-es-relativa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss